

За істину, добро і мудрість

Наша газета

*Щомісячна газета Кременчуцького педагогічного училища ім. А.С. Макаренка *Квітень-березень*

Міжнародна виставка «Сучасні заклади освіти»

У зв'язку з останніми подіями в Україні, а саме агресією зі сторони Російської Федерації, нападом на українські землі, провокаціями, сепаратизмом - ми повинні як ніколи єднатись в одне ціле від Сходу до Заходу і гідно протистояти агресору. Хтось повинен вести ділові переговори, хтось воювати, лікувати, чи просто молитись за нашу Батьківщину у цей непротий для неї час. Ця ідея була головним лейтмотивом

П'ятої міжнародної виставки «Сучасні заклади освіти – 2014», що проходила в Києві 18-20 березня в виставковому центрі «КиївЕкспоПлаза».

Цьогоріч на цьому міжнародному форумі свої вагомі інноваційні досягнення презентували 995 навчальних закладів різних рівнів і форм власності, наукових установ, методичних центрів, органів управління освітою, асоціацій, закордонних освітніх агенцій, видавництв, підприємств та бізнес-структур, що забезпечують засобами навчання галузь освіти з усіх регіонів України, а також учасники з Естонії, Литви, Польщі, США, Молдови та Узбекистану. Наше училище вже традиційно, починаючи з 2008 року, є постійним учасником виставки «Сучасні заклади освіти».

Найсучасніші засоби навчання, електронні проекти, програми та рішення для галузі освіти можна було «потрогати своїми руками» на стендах відомих світових брендів - «Інтер Системс», ТМ NEC, BenQ, Vivitek, Hitachi, Epson, Grandview, INTECH, IPBoard, Lumens, (LEGO Education в Україні).

В рамках виставки Оргкомітетом проводився конкурс в 6 тематичних номінаціях. 565 конкурсних робіт надіслали педагогічні колективи з усіх регіонів України, а також навчальні заклади та організації з Польщі, Естонії, Росії, Словаччини, Молдови та Уз-

бекистану. Експертну оцінку якості робіт проводили наукові інститути Національної академії педагогічних наук України та державна наукова установа «Інститут інноваційних технологій і змісту освіти» Міністерства освіти і науки України. Творча робота колективу авторів нашого училища (Гальченка І.В., Гаврильчука І.Л., Лисенко Т.І., Прядка Є.М., Терещенко О.В., Шакоцька В.В. за загальною редакцією Лозинської Є.Ф.) в номінації «Педагогічна майстерність - домінанта професійної дії викладача» удостоєна вищої нагороди виставки - Золотої медалі, це шоста нагорода вищої проби за шість останніх років. Крім того на окремому виставковому стенді ми презентували кращі досягнення наших викладачів: підручники та посібники з інформатики (Шакоцька В.В., Лисенко Т.І.), комп'ютерні засоби навчання, науково-методичні посібники, фотоальбоми, буклети, кращі науково-дослідницькі роботи студентів та учнів членів МАН.

Міжнародна виставка «Сучасні заклади освіти» сьогодні є найбільшим професійним форумом освітніх, наукових та науково-технічних інновацій. Протягом трьох днів роботи виставки її відвідало понад 11 тисяч осіб. У своїх відгуках учасники та гості виставки, фахівці, науковці, викладачі відзначили велику практичну значимість освітнього форуму, можливість взяти участь в обговоренні перспективних інноваційних напрямів розвитку галузі освіти та представити свої рішення до нагальних проблем,

обмінятися досвідом і думками між колегами, контактами та закласти фундамент для подальшої співпраці. Представляти на міжнародному рівні наше училище, реально бачити рівень своєї роботи – це почесно, дуже відповідально і повчально.

Заступник директора Прядко Є.М.

Вітаємо призерів обласних олімпіад!

Завжди напружено-відповідальним є випробування на міцність на обласному рівні предметних олімпіад.

Щороку учні, як уже відомі з попередніх років навчання в ліцеї, так і першокурсники, гартують волю до перемоги в непростих баталіях на першість з-поміж най-, най-, най-. Випускники торують собі дорогу на всеукраїнський та міжнародний олімп, як-то, традиційно, інформатики, інші, менш везучі, – додають собі впевненості та вправності у майбутньому фахові та десятих балів до такого омріяного атестата. Наступники старшокласників, маючи в кожному з них гідний для наслідування приклад, продовжують шлях інтелектуальних здобутків, розпочатий в історії ліцею вже таки далекого 2000 року Камським Сергієм – призером обласної олімпіади з історії (учитель Ю.І. Ступак).

Цьогорічні змагання вкотре довели спроможність нашого закладу боротися за звання найкращого: у скарбниці ліцею – 42 призових місця! Вітаємо переможців, дякуємо учасникам, вклоняємося наставникам юних розумників і розумничок! Так тримати!

З повагою, колектив закладу

Історія			
9 клас	Коляда Ярослав	III м.	О. А. Караганова
10 клас	Самойленко Каріна	II м.	В. О. Пилипенко
Хімія			
11 клас	Журавльова Анна	I м.	Т. Б. Максимчук
Астрономія			
11 клас	Кучер Вікторія	III м.	А. А. Мельник
Російська мова та література			
9 клас	Коляда Ярослав	III м.	Л.І. Самусь, Л.П. Грисенко
11 клас	Голубова Анастасія	III м.	Л.М. Должикова, Л.І. Самусь
Географія			
9 клас	Литовченко Валерія	III м.	Т. І. Іваненко
10 клас	Бабич Владислав	III м.	М. С. Лихман
Англійська мова			
10 клас	Шмигаль Тетяна	II м.	І. М. Бойко
11 клас	Голубова Анастасія	II м.	В. В. Верещака
Українська мова та література			
9 клас	Манаєнкова Вікторія	III м.	Л. В. Крупіна
Фізика			
10 клас	Чемерис Павло	II м.	А. А. Мельник
11 клас	Журавльова Анна	III м.	Л. І. Бельчич
Фізична культура і спорт			
11 клас	Воловик Ольга	III м.	Ю. С. Прокопенко, А. М. Антоненко-Миргородська, В. М. Федоренко
Економіка			
10 клас	Дяківнич Віктор	III м.	Т. І. Іваненко

Біологія			
11 клас	Бакута Юлія	III м.	З. В. Парнюк
Математика			
10 клас	Чемерис Павло	III м.	В. М. Тристан
Трудове навчання			
11 клас	Левочко Владислав	I м.	С. О. Тройніна
Педагогіка і психологія			
11 клас	Крижанівська Яна	III м.	І. О. Біла
Інформатика			
9 клас	Очеретний В'ячеслав	I м.	В. І. Мельник
	Гулак Олена	III м.	В. І. Мельник
	Ворона Ілля	II м.	В. І. Мельник
	Дерієнко Гліб	III м.	В. І. Мельник
10 клас	Чемерис Павло	I м.	В. І. Мельник
	Качур Роман	I м.	В. І. Мельник
	Левченко Ілля	III м.	В. І. Мельник
	Головачов Євгеній	II м.	В. І. Мельник
	Єрьоменко Денис	III м.	В. І. Мельник
	Міхно Марк	II м.	В. І. Мельник
	Усенко Артем	II м.	В. І. Мельник
	Рубан Олексій	III м.	В. І. Мельник
11 клас	Єрмаков Владислав	I м.	В. І. Мельник
	Старатонов Денис	II м.	В. І. Мельник
	Омельяненко Андрій	II м.	В. І. Мельник
	Новохацький Тарас	II м.	В. І. Мельник
	Майбенко Дмитро	III м.	В. І. Мельник
	Герасименко Артем	III м.	В. І. Мельник
	Левочко Владислав	III м.	В. І. Мельник
Інформаційні технології			
9 клас	Глушко Гліб	II м.	Н. Г. Кіндякова
	Дебелий Ігор	I м.	Н. Г. Кіндякова
10 клас	Коваленко Данило	II м.	І. Л. Гаврильчук
11 клас	Москаленко Віталіна	II м.	Н. Г. Кіндякова

З перемогою в регіональній олімпіаді

Українська мова – це краса та багатство нашої країни, а вправне володіння нею – ознака освіченості та пошани до рідної землі.

Я захоплююся своєю рідною мовою, мені приносить величезне задоволення її вивчення, я щиро радію думці, що щодень я дізнаюсь дедалі більше нового, ширше відкриваючи для себе двері у цікавий та неповторний світ української мови.

Нещодавно мені пощастило посісти перше місце в училищному етапі олімпіади серед знавців української мови та нагода представляти своє рідне училище на регіональній олімпіаді. Олімпіада відбулася 25 - 26 лютого у місті Бериславі на Херсонщині. Ця поїздка стала однією з тих важливих подій мого життя, яку я ніколи не забуду. Прибувши на саму олімпіаду до Бериславського педагогічного коледжу, ми з Тетянкою Мартиненко, що пред-

ставляла студентство IV курсу, одразу пройнялися теплою та гостинною атмосферою цього закладу. Перед її початком, звичайно, хвилювалася, адже вперше брала участь у конкурсі такого масштабу, але впоратися з емоціями мені допомогли працівники закладу, підбадьоривши своїми словами та

Уявіть лише мої емоції, коли під час оголошення результатів другого місця почула своє ім'я. Ці відчуття просто неможливо передати словами: я була не лише здивована та дещо збентежена, а спершу навіть не повірила в такий свій результат! Таня Мартиненко поборолася в чесній боротьбі своїх суперників і посіла перше місце в особистому заліку! Такий виступ приніс перше командне місце Кременчуцькому педагогічному училищу!

Тепер я маю честь представляти училища Південного регіону на всеукраїнській олімпіаді. Пізніше, усвідомивши зроблене, я відчула в собі неймовірну радість від цього, що додало мені більше впевненості у свої сили. Також дуже приємно було чути щирі слова привітань від працівників Бериславського коледжу,

настановами. Чесно кажучи, я не очікувала дуже високого результату, бо знала, що не маю достатнього досвіду для такого рівня олімпіади.

своїх викладачів, рідних, друзів, які знали, наскільки це для мене було важливо.

Юлія Лисенко, В-21

Мова єднає

Українська мова – це душа народу,

А український народ без мови не народ.

Володимир Сосюра

Зараз, у складні для нашої держави часи, гостро і болісно постає питання мови. Зверніть увагу на те, як розмовляють у вашому місті. Більшість просто «емігранти» власної мови, що користуються суржиком і позиченою, напівскаліченою російською мовою. Одрозджені слова з повісті «Тарас Бульба»: «Свій зі своїм не бажає розмовляти, свій свого продає...Переймають хтозна-які звичаї, гордують мовою своєю...»

Наша мова співуча, мелодійна, солов'їна, та більшість людей звикли розмовляти російською мовою у щоденному житті. Це зумовлено тим, що наша історія й історія Росії співіснували поруч і тісно переплітаються між собою.

Також багато українських громадян жили на території Росії чи мають російське походження. Але це не

робить їх менш українцями. Особисто мої дідусі та бабусі народились і жили в Росії, та згодом переїхали. Але вони розмовляють як українською, так і російською. У попередні віки знання людиною багатьох мов свідчило про освіченість і розум. Чому ж зараз люди не прагнуть до самоосвіти?

Українська мова не завжди мала право на існування. Увесь час вона зазнавала утисків та обмежень; більшовицький монстр довго залякував її. Знищував нашу історію, мову, душив національну гордість, народний дух, бо хотів бачити наш народ сліпим, німим і глухим. Наприклад, Валуєвський циркуляр зупиняв друк усіх видань українською мовою, та й узагалі влада нав'язувала людям думку про те, що мови їхньої ніколи не існувало, не існує й ми повинні розмовляти лише російською. Наша нація ніколи не опускала рук і завжди боролася за право на «українське». Чому ж зараз, здобувши це право, ми відмовляємося від нього?

Народ, держава, мова – це поняття нероздільні. Без мови немає

народу, і навпаки. Я не розумію, чому люди так хочуть підлаштувати закони щодо мови під себе. Наша держава – Україна, і слід знати державну мову.

Я вважаю, що громадянство і мовна належність – це усвідомлення людиною самої себе; повага особи до Батьківщини та її культури, на мою думку, виражається у цих питаннях. Ти можеш говорити російською, українською, хоч і китайською в повсякденному житті. Та знати рідну і державну мову мусиш, бо ти – українець.

У часи негараздів і труднощів слід об'єднувати зусилля, а не ділити суспільство на українсько- та російськомовних. Сила нації – у соборності. А мова, як ніщо інше, об'єднує людей.

*Наша мова незабуття,
Ти – минуле і майбутнє!
Чиста, мов вода з криниці,
Ти – знамено і скарбниця!
Наша мова й наша слава,
Мова є – то є й держава!*

Шмигаль Л-11.

Читаємо Кобзаря

Цього року наша країна святкує 200-річчя з дня народження геніальної людини - Тараса Григоровича Шевченка. Цей незрівнянно талановитий поет, доля якого переплелася з багатьма лихоліттями та випробуваннями, по-своєму дорогий кожному українцеві. Ми справді пишаємось нашим співвітчизником, що в кожному творі залишив частинку власних переживань, думок, мрій.

Ця особлива дата в особливий для країни період сколихнула учнівську і студентську молодь. З нагоди цього вельми важливого дня в Кременчуцькому педагогічному училищі імені А.С. Макаренка було проведено низку заходів.

Я взяла участь у конкурсі читців-декламаторів, знавців творчості Тараса Шевченка, і розповіла уривок із поеми «Марія». Мене зацікавив цей твір, бо хто ж, як не мати, здатна пожертвувати своїм дітям заради щастя інших людей, країни, світу. Учасники конкурсу підготували твори, які торкнули їхні душі, змусили проникнути у світ написаного всім серцем і пережити всі події разом із героями. Відомі всім «Лілея», «І мертвим, і живим, і ненародженим...», «Доля», «Хіба самому написать...», «Єретик», «Причинна» звучали по-особливому урочисто й нагннено. Під час слухання Кобзаревих творів усі присутні духовно виростили, із задоволенням слухаючи талановитих учасників. По завершенню конкурсу кожен з учасників отримав сертифікат знавця творчості Т.Шевченка, переможці - грамоти та сувеніри.

Я, як переможець конкурсу, хочу подякувати організаторам та учасникам, які приділили свій час та увагу визначному поетові, творчість якого нікого не залишає байдужим.

Наостанок хочу сказати, що ми, сьогоднішні українці, учимо Шевченка, слово якого, мов вічно діючий вулкан, палає в душах рідного народу.

Марина Бондар, Л-9-А

Шевченківські читання в Кременчуці

Україна - земля, що дала світові славного генія Тараса Григоровича Шевченка, який весь свій могутній талант присвятив служінню своєму народові.

Згідно з Указом Президента України 2014 рік оголошено роком Шевченка в Україні.

22.01.2014р. у центральній міській бібліотеці ім. М. Горького урочисто відкрилися Шевченківські читання «Кобзарева стежина», присвячені двохсотріччю від дня народження Кобзаря. Серед запрошених були студенти групи У-21 Кременчуцького педагогічного училища ім. А. С. Макаренка. Символічним є те, що початок Шевченківських читань співпав з однією з величних дат - Днем Соборності України.

Кожен, кому надавалося слово, підкреслював значущу роль Тараса Шевченка у відродженні української державності, адже йому судилося стати виразником мрій і прагнень народу, символом своєї нації та країни.

На заході виступили такі діячі культури: начальник управління культури і туризму Кременчуцької міської ради Кондрашов В.О., директор ЦБС для дорослих Нужна С.О., яка розповіла про роботу бібліотек цього року, голова Кременчуцького міськрайонного Товариства «Просвіта» ім. Т. Шевченка Усцов М. Г. та доцента кафедри українознавства КНУ ім. Остро-

градського Тур О. М.

Також узяла участь у заході науковий співробітник краєзнавчого музею Селезньова І. Г., зі слів якої присутні дізналися про моменти перебування Т. Шевченка в Кременчуці.

Про відображення у творах поета козацтва розповідали козак, отаман-полковник Кременчуцької міської організації козацтва Деркач В. М. та хорунжий ПобіжкоЮ. А.

Не обійшлося на цьому заході і без творчої частини. Присутні переглянули виступи учнів гімназії № 5 ім. Т. Г. Шевченка, ліцею № 4 та студентів педагогічного училища ім. А. С. Макаренка - акторів студентського театру «Арлекін» під керівництвом Широкої Т. І.

Завершився вечір виступом директора МПК Ситника С. М.

Ушановуючи пам'ять Тараса Шевченка, студенти нашої групи вкотре усвідомили, що Кобзар для України є тим національним символом, які з'являються в кожного народу саме в той момент, коли здається, що народу цього вже немає. Він не тільки «возвеличив отих рабів німих», а повернув надію на свободу, показав шляхи до національного визволення, навчав шанувати самих себе. Ми вдячні Т. Г. Шевченку за його мудрі і пророчі слова.

Минають роки, а слово Шевченка живе, кличе нас до єдності, віри і любові: *«Любіться, брати мої, // свою Україну любіте. // І за неї, безталанну, // Господа моліте».*

Вікторія Сімонова, У-21

Культура мовлення майбутнього педагога. Звертання у мовному етикеті українців

Спілкування – найбільша потреба і проблема в житті кожної людини, її радість і біль. Багатолике, як саме життя, воно весь час нас супроводжує: від материнської ласки до прощального дотику, від повсякденних балачок до сповіді й молитви. Людина, яка не вміє спілкуватися, є нещасливою сама і завдає болю своїм ближнім. Протягом однієї доби, як і впродовж всього життя, ми спілкуємося з іншими людьми, опиняємося в різних ситуаціях. А тому відповідно до обставин нам потрібно приймати безліч рішень, і, як правило, робити це швидко і непомітно для оточуючих. Саме тоді за нами спостерігають інші, оцінюючи наші вчинки та поведінку. Особливо пильно люди дивляться на педагога. І не тільки дорослі, а й діти. І саме тому педагогу необхідно бути не тільки професійно обізнаною людиною, а й вишуканою, вихованою людиною. Під час навчально-виховного процесу педагога постійно спілкуються з учнями, колегами, батьками своїх вихованців. Вони повинні всіляко уникати конфліктів, непорозумінь, неконструктивних суперечок, тобто не порушувати стандарти культурної поведінки. Через те вчителям необхідно оволодіти мистецтвом спілкування. Так, спілкування – саме мистецтво. Органічне поєднання добра і краси у комунікативній взаємодії становить те, що називають мистецтвом спілкування. Мистецтво спілкування вимагає від мовця правильного, доречного вибору мовних одиниць, які б пасували до характеру комунікативної ситуації, складовими якої є хто-кому-що-чому-для чого-де-коли.

Українська мова надзвичайно багата на засоби вираження, які доречні в одній ситуації, але можуть виявитися недоречними в іншій. Лексикою і фраземикою у мовленні керує мовець, граматики ж керує мовцем. Стародавні римляни говорили, що граматиці підкоряються навіть імператори. У граматиці вибір надто вужчий, ніж у лексичі, і мовець, уживши слово в тій чи іншій формі, мусить припасовувати до неї всі інші слова.

Для називання людей і звернення (звертання) до них використовують власні імена. Проте мовцеві власне ім'я людини не завжди відоме, а крім того, бувають ситуації, в яких власного імені недостатньо, його не можна або недоцільно називати. Звертання є тією «чарівною паличкою», що допомагає налагодити емоційний контакт із співрозмовником. У тій чи іншій комунікативній ситуації важливо правильно і доцільно називати та звертатися до них, як в офіційному, так і в приватному спілкуванні. Щодня ми зустрічаємо величезну кількість людей. Це можуть бути добрі друзі, знайомі, колеги, сусіди, звичайні пересічні перехожі, з якими нам так чи інакше доводиться

спілкуватися. А те, як людина спілкується, її мовна культура є ніби лакмусовий папірець, що показує рівень освіченості, вихованості. Саме правильне звернення до співрозмовника є найважливішим показником того, як людина сприймає свого співрозмовника, яку соціальну роль віддає йому у своєму житті. Щоб не виглядати невихованим та неосвіченим під час розмови з іншими людьми у різних ситуаціях спілкування, кожній людині, що поважає себе і оточуючих, необхідно

засвоїти правила ситуативного вживання цих етикетних одиниць. Слід зауважити, що невідомою складовою іміджу сучасного педагога є вміння коректно використовувати дану категорію ввічливості. Звернутися до людини відповідно до норм сучасної української мови-означає знайти безцінний ключик для подальшої комфортної довірливої атмосфери подальшого спілкування. Звертаючись до людини, варто дуже обережно підбирати етикетні одиниці. адже людині властиво відчувати дискомфорт, а іноді навіть почуття приниження гідності, коли до неї звертаються не так, як би вона цього хотіла, або до чого звикла. Перше враження про людину складається зокрема і від того, наскільки привітно, щиро та правильно вона звертається до інших залежно від

тональності спілкування. Слова-регулятиви пан, пані, панна, панове, панство засвідчують пошану до співрозмовника (3-ї особи), вживаються як самостійно, так і, частіше, з прикладкою, конкретизує особу; слово колега вживається для називання людини, з якою разом працюють, мають однакову професію. Товариш, товаришка, товариші вживається для називання людини, яка пов'язана з кимось дружбою, приятельванням. Друг, подруга, друзі вживаються для називання і звертання до людей, пов'язаних дружбою, довірою, відданістю, прихильністю.

Норми культурного спілкування, етикетні правила часом доволі складні, їх немало. Однак вони полегшують спілкування, стандартизують поведінку, роблять людину впевненою у собі, дають можливість передбачати поведінку партнерів, створювати належну атмосферу комунікації. Щоб не допускати помилок у мовному етикеті, необхідно користуватися ще й довідниками з етики і культури спілкування (зокрема, Я.Радевич-Винницький «Етикет і культура спілкування», довідники А.П.Коваль, Б.Антоненка-Давидовича, Є.Чак, М.Стельмаховича), які ви можете знайти у бібліотеках.

*Ладягіна В.П., викладач української мови,
Чорнобай Дар, студентка групи в-41*

Назавжди з тобою, дитино

Василь Сухомлинський писав: «Величезна виховна сила школи народжується там, де в людини, перед якою тільки відкривається життя, є улюблений учитель». Мабуть, у кожного з нас під час навчання в школі був учитель, що проводив цікаві уроки, які ви й досі пам'ятаєте. Для мене була й залишається ним моя перша вчителька. Її уроки закарбувалися в моїй душі, і я з теплотою їх пригадую. Оце, мабуть, і було поштовхом до вибору моєї майбутньої професії.

Майже за чотири роки навчання в педагогічному училищі я отримала масу вражень та задоволення від педагогічної практики. Спочатку це були лише виховні години, потім пробні уроки, і ось прийшов час відчутти себе тим, ким ти прагнув стати за час навчання, - справжнім учителем-класоводом.

Відкинувши своє хвилювання, ти заходиш до класу і ніби потрапляєш до іншої країни... Малесенькі здивовані очі, проникають своїм допитливим поглядом прямісінько тобі в серце. Ти розумієш, що саме вони чекали цієї зустрічі, як ніхто інший. Вдивляючись в ці щирі погляди, вже стає зовсім не страшно, бо так хочеться відповісти на всі питання, розповісти щось нове, цікаве. І ти починаєш готуватися до перших уроків. Але як же це - проводити всі п'ять уроків? Як дати відповіді

Кривченко О.І., Парнюк З.В. та, у першу чергу, саме від вчителя 3-Б класу Нагайчук В.В. Звичайно, багато що не виходило одразу. Невдало підбрала

матеріал, нераціонально використала час на уроці, та все одно, не опускаючи руки, ти працюєш над своїми помилками, намагаєшся вдосконалити власні навички. Щодня ти поспішаєш до дітей, а вони - до тебе. Два місяці пролітають так швидко, немов пройшло лише два дні. Розумієш, що потрібно вже покидати цю маленьку країну й повертатися до навчання. Відчуваєш, що назавжди залишаться лише спогади про ці дні.

на всі питання дітей? Як це цілісінькі два місяці займати місце вчителя-класовода? На перший погляд здається все складним та неможливим, та вже зовсім скоро починаєш розуміти, що на кожне питання є відповідь, на кожну роботу є оцінка, на кожну проблему є допомога. Свою допомогу під час практики я отримувала від наших методистів:

А скільки всього було... Перші сльози, сміх, перше кохання, перші невлучні відповіді дітей, від яких хотілося сміятися... А ще ті незграбні, кумедні випадки з дітьми!.. Хіба можна забути той день, коли ти намагаєшся відмити від чорнила маленьку дівчинку, у якому вона аж по вуха замурзана; коли на перерві підіймаєш з колін хлопців, які не можуть поділити іграшку; коли щодня говориш не тягнути до рота лінійку чи олівець... Тоді ти розумієш, що саме цього тобі не вистачатиме. І ось коли ти востаннє переступаєш поріг класу і вже бачиш перед собою не усміхнені обличчя, а засмучені дитячі погляди, коли крізь сльози вони благають тебе залишитися, ти розумієш, наскільки важлива робота вчителя. Та хоч це лише початок і невелика частина з того, що чекає мене попереду, саме ця практика дає змогу переконатися, що ти обрав свій шлях і не помилився у цьому.

Людмила Мусієнко, У-41

Вітаємо!

Так швидко для команди Полтавщини завершилася цьогорічна 27-ма Всеукраїнська олімпіада з інформатики!.. Вона проходила в Дніпропетровську (Катеринослав) для 139 учасників з усіх куточків нашої країни. Не було тільки наших добрих знайомих по попередніх змаганнях 2013 року із Севастополя... Та журитися ні юним програмістам Л-24, Л-14, Л-9В, ні їхнім керівникам, ні членам журі, ні, тим більше, організаторам не довелося. Українцями видалися всі чотири дні, особливо два поспіль змагальних.

Після першого туру у вівторок, 1 квітня, майже всі забули, що це день розіграшів і сміху, обмірковуючи вкотре розв'язки чотирьох задач, авторами однієї з яких стали наші славні Ромчики - Рубаненко та Фурко,

наймолодші випускники ліцею, тепер студенти столичних університетів. Обговорення, апеляції, хвилювання...

Та піднесено-врівноважений настрій, підтримка зусібч й поради тренера - Валентина Івановича - до-

вершили переможну справу: 11 дипломів усіх рівнів вибороли хлопці та... наймолодша учасниця (думаю, за всю історію подібних змагань) п'ятикласниця міської гімназії №10 Софійка Мельник!

Щиро вітаємо із заслуженим визнанням наших олімпійців, батьків, наставників! Зичимо наснаги в опануванні складною наукою - її величністю ЛОГІКОЮ! Віримо, що наступного року так само буде привід дарувати один од-

ному незабутні хвилини спілкування, вітання з перемогою і днем народження, аби відчутти себе частиною єдиної команди.

А.А.Мельник, Т.О.Савченко, мийдодир команди

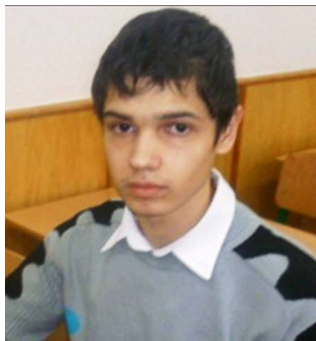
Наші перемоги

Уже четвертий рік поспіль Головним управлінням освіти і науки облдержадміністрації в Полтавському обласному центрі естетичного виховання учнівської молоді проводиться обласний конкурс з декоративно-прикладного мистецтва «Розмай дитячих мрій». Брати у ньому участь стало хорошою традицією нашого ліцею. Ось і цього навчального року учениці групи Л-11 Крошка Влада та Халимон Ольга (учитель Тройніна С.О.), відстоювали честь закладу. «Чарівний птах», виконаний Халимон Ольгою в техніці витинанки та паперової пластики,

вразив членів журі точністю, креативністю, філігранністю виконання. Робота виявилася найкращою серед 78 конкурсантів - вихованців інтернатних закладів області, за що заслужено отримала диплом лауреата Гран-прі IV обласного конкурсу «Розмай дитячих мрій».

Крошка Влада продемонструвала своє вміння у номінації «Рукоділля». За півтори години їй вдалося із незвичного матеріалу, вовни, створити справжній шедевр - картину «Макси», у якій вдалося поєднати художні та технологічні здібності, продемонструвати вміння добирати кольори,

презентацію і захист домашньої роботи «Стілець складний садовий». Головним критерієм оцінювання проєктів були функціональність та зручність у користуванні, естетичність та привабливість виробу, оригінальність роботи та новизна. Саме цим критеріям повністю відповідала робота Владислава. Перші два тури також показали високий рівень його теоретичної та практичної підготовки, здатність інтегрувати знання з різних предметів для пошуку правильних відповідей та оптимальних варіантів вирішення поставлених задач. Грунтовні знання, творчі вміння, креативність та неординарність мислення, упевненість у власних силах дали можливість Владиславу отримати I місце за сумою трьох турів серед 22 учасників.

відтинки, передавати природну красу квітів. У своїй віковій категорії за досягнуті результати Крошка Влада була нагороджена дипломом лауреата I ступеня.

Учень групи Л-24 Левочко Владислав (учитель Тройніна С.О.) цього навчального року брав участь у III етапі Всеукраїнської учнівської олімпіади з трудового навчання (технологій). У творчому (теоретичному) турі учасникам було запропоновано дати відповіді на питання творчого характеру, у другому - учасники протягом чотирьох годин виконували виріб (полічка для книг) із зазначеного набору матеріалів. Захист проєктів передбачав

презентацію і захист домашньої роботи «Стілець складний садовий». Головним критерієм оцінювання проєктів були функціональність та зручність у користуванні, естетичність та привабливість виробу, оригінальність роботи та новизна. Саме цим критеріям повністю відповідала робота Владислава. Перші два тури також показали високий рівень його теоретичної та практичної підготовки, здатність інтегрувати знання з різних предметів для пошуку правильних відповідей та оптимальних варіантів вирішення поставлених задач. Грунтовні знання, творчі вміння, креативність та неординарність мислення, упевненість у власних силах дали можливість Владиславу отримати I місце за сумою трьох турів серед 22 учасників.

Вітаємо наших переможців і зичимо подальших успіхів!

Тройніна С.О., учитель технологій

Професійне зростання студентів

Кожен торує свій шлях у професію. Студентами В-21 була створена дидактична іграшка для дітей дошкільного віку.

Тематика дидактичних іграшок різноманітна. Кожна робота – це прояв творчості, креативності студента, можливість перевірити вміння поєднувати декілька ідей в одну, створити новий дидактичний засіб для роботи з дітьми.

Дидактична іграшка «Веселий равлик», створена Дикою Мариною, направлена на розвиток дрібної моторики рук, орієнтування в просторі, уваги та мислення. Запропоновані завдання з самообслуговування, а саме: застібати-розстібати кишеньки з різними застібками (липучками, гачечками, гудзиками, блискавками), уміння плести косички, зав'язувати та зашнуровувати кольорові стрічки - сприяють формуванню життєвої компетентності дитини.

Багатофункціональний посібник, виконаний Намовою Анною, являє собою куб із шістьма гранями. На кожній грані розташовані прозорі кишеньки, в які мож-

на розміщувати картинки з зображеннями. Проявивши винахідливість, студентка зуміла в одному дидактичному засобі ознайомити дітей із суспільним, предметним та природним довкіллям, валеологічно виховати, навчити описових та сюжетних розповідей.

Багаторазовий двоколірний квадрат для оригамі Марченко Альони призначений для розвитку у дітей дрібної моторики, просторової уяви, фантазії, логіки і рахункових навичок. Текстильна основа надає гнучкості й можливість багаторазово складати з квадрату по лініях згину між трикутниками плоскі та об'ємні фігури в техніці оригамі.

Б е с ш т а н н а Анастасія представила дидактичну гру «Розпізнай фігури» (квадрат, трикутник, круг), яка вчить дітей з'єднувати фігури в одне ціле, добирати предмети за кольором, розвиває увагу, мислення, мовлення.

За допомогою таких дидактичних іграшок можна створити предметно-ігрове розвивальне середовище, забезпечити емоційно-позитивний настрій дітей.

Н.О. Носкіна, викладач практикуму в навчальній майстерні

що ті недоспані ночі за підготовкою до уроку пройшли не дарма - це сильний стимул для подальшої роботи...

Перші кроки в професії

Пантелей Тетяна, У-32

Перший раз у перший клас... Сьогодні я використаю цей вислів не за призначенням. Саме у ролі першокласника виступає студент, який починає проводити перші уроки в школі, а також уперше має оцінювати навчальні досягнення учнів. Але оволодіти мистецтвом викладання можна, лише спілкуючись з дітьми, адже будь-яка теорія є не повною без практики.

Страшненко Марина, У-32

...Так цікаво спостерігати, як дітлахи малюють. Кожен показує себе особистістю, вкладає в малюнок щось своє. Оті їх рученята у фарбах, чесно кажучи, гриють душу. Ти розумієш, що дітям подобається те, що вони роблять, і

саме тоді отримуєш задоволення від того, що робиш. Розуміння того, що твоя робота комусь цікава і потрібна,

що ті недоспані ночі за підготовкою до уроку пройшли не дарма - це сильний стимул для подальшої роботи...

К о з а к Наталія, У-32

...діти проявили максимум фантазії. Заготовка була однаковою для всіх - здавалось, що там можна незвичайного зробити? Але такої різноманітності й унікальності я не очікувала. Це мене, власне, вразило і змінило моє ставлення до цих маленьких геніїв з неповторним внутрішнім світом, який щоденно вибухає все новими кольорами та формами...

Глушко Тетяна, У-32

...виходячи з класу, хлопчики, яких я побоювалась (на попередніх уроках вони порушували дисципліну), підбігли до мене з питанням: «А коли ви ще до нас прийдете?» Ці слова стали для мене найбільшою нагородою. Я зрозуміла, що діток боятися не потрібно, їх потрібно зацікавити, тоді вони будуть слухати і старанно працювати...

Інтерв'ювала Доценко Г.Г., викладач образотворчого мистецтва з методикою навчання

Маємо альтернативу – солоне тісто

Сьогодні ми можемо купити в магазині товарів для дитячої творчості безліч різних скульптурних матеріалів: пластилін, кульковий пластилін, полімерну глину, кольорову пластилінову масу, плаваючий пластилін, холодну порцеляну, моделюючу масу, керампласт та ін. Вони дозволяють замінити в роботі твердий пластилін та природну глину. Приваблюють такі матеріали не тільки своєю пластичністю, а й яскравістю і багатогранністю

палітри, здатністю зберігати форму, швидко висихати і відсутністю необхідності фарбувати й лакувати готові фігурки. Одним із ефективних і простих у використанні матеріалів є солоне прісне тісто, виготовлене самими дітьми. Його можна замісити прямо на уроці, додатково швидко приготувати в разі нестачі, воно добре висихає, набуваючи властивостей глини, фарбується, лакується та довго зберігається.

Історія виготовлення предметів з тіста має тисячолітню історію. Їх стали робити, напевно, відразу, як тільки людство навчилася робити хліб. Предмети з тіста називають ще скульптурою з тіста, або тістопластикою. Потрібні для цього тільки борошно, вода і сіль. До того ж велика кількість солі забезпечує тривале і якісне збереження виробів. Цю художню форму можна вважати результатом своєрідної еволюції, яку зазнало протягом століть створення основного продукту - хліба. Згідно з легендою, хліб з'явився завдяки Нілу. Десять тисяч років тому, вода, що піднялася, затопила фараонові зерносковошища з борошном. Так і з'явилася тісто. З Єгипту хліб потрапив до Греції, потім до Риму, там він набув священного значення, пов'язаного з циклічністю життя. У Європі до теперішнього часу збереглася традиція передавати від батька до сина предмети, виконані з тіста.

Іграшки, рамочки для фотографій, картини, свічки, прикраси - це зовсім не повний перелік виробів, які можна зробити з солоного тіста. Як давно відомо, на розвиток дитини великий вплив має дрібна пальчикова моторика, тому ліплення є прекрасним способом тренування. А спільна творчість допомагає зблизитися з дітьми, краще розуміти один одного.

Для простого варіанту такого тіста вам знадобиться склянка дрібної нейодованої солі «Екстра», склянка гарячої води, дві склянки борошна та харчові барвники. Під час замішування варто використовувати тільки ретельно просіяне борошно, дрібну сіль і теплу воду. Це дозволить отримати туго тісто правильної консистенції, без грудок. Аби воно вийшло ще більш слухняним, можна

загорнути в целофан і сховати на кілька годин до холодильника. Харчові або продуктові барвники (овочеві соки, какао) найкраще додавати у воду, але можна приготувати звичайне тісто і пофарбувати готовий виріб гуашшю або акварельними фарбами.

Для роботи вам обов'язково потрібно обробна дошка, качалка, тонкі пензлики для змочування місць з'єднання деталей і ніж. Також добре застатися всілякими дрібними прикрасами - бісером, гудзиками, нитками, монетами, фольгою або просто різними крупами. Для нанесення рельєфу можна використовувати

сірники, зубочистки, олівці. Деякі деталі можна вирізати формочками для печива або дитячими формочками для пісочних пасок.

Якщо ви хочете прикрасити рамку для фотографії, то тісто треба розкочати, вирізати з нього відповідні деталі, дати їм трохи підсохнути і скласти композицію, прикріплюючи деталі до попередньо покритої тестом рамки. Для цього місця з'єднання потрібно зволожувати за допомогою змоченою у воді пензлика. Точно таким же способом збирають із різних деталей і складні фігурки.

Після закінчення роботи тісто, що залишилося, потрібно прибрати в поліетиленовий пакет, а готові вироби

висушити. Найкращий і економічний спосіб сушіння - тримати виріб досить довгий час на відкритому повітрі. Але, якщо потрібно прискорити процес, то злегка підсушений на сонці виріб можна поставити на кілька годин у духовку. У першу годину потрібно підтримувати температуру не вище 50 градусів, а потім збільшити її до 75 градусів. Духову шафу слід тримати напіввідчиненою і стежити за сушінням, бо дрібним предметам часу на просушування потрібно набагато менше, ніж великим.

Завершальним моментом виготовлення виробів із солоного тіста є лакування. Шар лаку збереже ваш виріб від дії зовнішнього середовища і підкреслить його колір. Якщо ж ви хочете додати виробу ефекту старовини, то можна покрити його кракелюрним лаком, який продається в кожному художньому магазині.

На заняттях з образотворчого мистецтва, малювання та ліплення наші студенти залюбки працюють із солоним тістом, виготовляючи барельєфні роботи, фігурки тваринок, сюжетні картинні композиції.

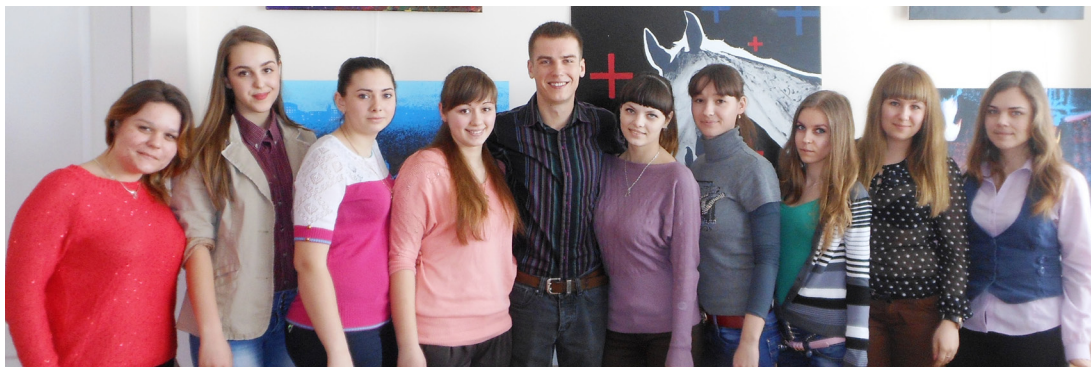
Дмитрієва Н. Г., викладач

Училищна виставкова зала запрошує!

Швидко спливає час, і у червні виповнюється вже три роки, як оновлений кабінет № 36 привітно розчинив свої двері для студентів. Багато яскравих творчих робіт ми встигли побачити на виставках за цей час: це і графічні мереживні фантазії Юлії Піценко (У-41), прикрашений акриловим розписом одяг від Світлани Гордейчук (У-41), фантастичні портрети Вікторії Бібічової (У-41), оригінальні авторські прикраси з пластики Вікторії Савенко (У-41), які з задоволенням хотіла б носити кожна дівчина, веселі звірята Оксани Василенко (У-41), легкі й прозорі акварелі Людмили Донець (У-41), реалістичні портрети Ольги Омельченко (У-32), бісер Ані Костенко (У-42) та багато інших.

Картини художника-аматора з Комсомольська Павла Туремського були сприйняті по-різному, тому ми запросили автора на творчу зустріч. Юнак за фахом політолог, живописом почав займатися лише декілька років тому, а точніше з 2008 року - і поштовхом до творчості була... любов!

Роботи, які представлені на виставці, усі нові, написані в 2013 році. Хоча Павло не має спеціальної художньої освіти, він цікавиться історією мистецтв і творчістю художників (се-

ред його улюблених митців - Ван Гог і Джексон Поллок), багато читає, самостійно опановує художні техніки та експериментує з матеріалами. Свої картини Павло Туремський умовно розділяє на три групи: картини-образи, просторові абстракції й технічні картини. Є в нього і серія портретів, у яких намагався передати психологічну характеристику героїв, а не лише реалістичність рис. В основному, працює акрилом на великому форматі, опановує масляну пастель. Свої картини не продає, а дарує дуже близьким людям.

Найпростішими вважає технічні роботи, до яких відносить і «Пейзажну алею» (краєвиди Києва, міста, де пройшли студентські роки нашого співрозмовника) - до речі,

одну з найулюбленіших робіт. Ця серія, за словами автора, складна у виконанні: слід передати перспективу, точність ліній і кольорів, але проста з точки зору ідеї. Над однією роботою працює близько місяця по кілька годин щодня, але, як вважає

Павло, набагато цікавіше створювати картини абстрактні.

Абстрактні картини в середньому створює за два дні, а деякі пише на «одному диханні». Так з'явилася картина, яка теж стала лідером глядацьких симпатій (за словами автора, він її написав за сорок хвилин, та після цього був настільки виснажений, що зміг узятися за фарби лише через декілька днів).

Художник навмисне не дає назви своїм картинам, нехай кожен глядач бачить щось своє, заирне в себе і відкриє найпотаємніші куточки душі. Павло каже: «Сутність абстракції - відмова від форми, підпорядкований хаос. Думаю про сюжет, хочеться створити щось своє, відкрити нове незвідане. Побачити в уяві майбутню картину і втілити її - найважливіше завдання для мене як для художника, але це не завжди легко вдається. Найчастіше пишу на білому фоні: біле тло - це безкінечність і глибина, простір, що існує вже сам по собі і який я намагаюся підкорити. Завдяки власному досвіду я знаю, як себе веде певна фарба, я відчуваю рух пензля. Бризки на моїх картинах - то диригентська паличка, а не бездумні плями, що невідомо звідки взяли. Кожна лінія - на своєму вивіреному місці; перш ніж покласти мазок, я думаю, аналізую, і лише після цього точно і швидко працюю, накладаючи фарби». Найголовніші кольори, які є на всіх картинах - це червоний, синій, чорний і білий. Кожен колір символічний: білий - повітря і порожнеча, чорний - земля, іноді смерть, червоний і синій - простір, а всі кольори разом - космос, взаємодія і духовність. Цінність картин для автора ніяк не пов'язана з часом, що він витратив на її написання, усе залежить від емоцій, які були вкладені в роботу.

Багато теплих слів сказали художнику наші студенти, побажали творчої наснаги. Ось слова з книги відгуків, які написали вдячні глядачі: «Шановний авторе! Сьогодні у нас видався важкий день. Але коли ми побачили Ваші картини, на душі стало ясно і спокійно. Вони заставляють побачити те, що невидиме. Ваші роботи надихають на роздуми та розвиток власного таланту».

Бажаю всім нам яскравих зустрічей з талановитими митцями, творчих планів на майбутнє, натхнення в роботі і досягнення мети, а ще - відкриття нових імен. Відкрийте у собі талант, не бійтеся бути щасливими і неповторними!

Ярова Т.П., викладач образотворчого мистецтва

«Студентська весна – 2014» відбулася

Кожен тиждень у стінах рідного училища неповторний. Кожен день несе радість, звершення, відкриття. Він же наповнений сенсом і незабутніми враженнями. Але вчорашній день був особливим. Він, напевне, і був одним із тих, які по праву можна назвати чудовими. Запальна, талановита молода громада училища, найрізноманітніші колекти-

Вражала різноманітність танців: ліричні, пронизані тугою й болем за втраченим коханням і запальні та невтомні, сповнені молодечого запалу й непосидючості. Виступи народного хореографічного колективу «Арабеск» та ансамблю спортивно-бального танцю «Сузір'я» гармонічно поєднувались і, незважаючи на своє різноманіття, доповнювали один одного. Радо зустрічали номер «Русская плясовая» колективу «Арабеск». Напевне, зазирнувши в очі танцівникам, кожен зрозумів, настільки глибоко вони змогли відчувати танець і передати його глядачам. Дійсно, гостинний український народ ще здавна відзначався своїм шанобливим ставленням і любов'ю до культур та мов сусідніх народностей.

На сцені діялась справжня чудасія. Кожна нота, кожне слово, звук, рух діяли як один єдиний злагоджений механізм. Ліричності та краси додавали рядки між номерами, глибини і кращого сприймання почутого – декорації та ілюстрації, емоційності і піднесення – музичний супровід.

ви та їх творіння, шквал оплесків виступаючим та керівникам колективів, посмішка на радісних обличчях і нестримний патріотичний дух – «Студентська весна – 2014» залишиться в пам'яті надовго.

Ця надзвичайна подія припала на досить скрутний і в той же час важливий та визначний етап життя як нашої невеличкої сім'ї училища, так і багатомільйонного українського народу. Показати його незламний дух, віру й надію у світле майбутнє своєї Батьківщини та відродити коріння українця в кожній душі. Це заклик. Це спроба достукатися до Кобзаря українського народу і промовити йому найцінніші слова: «Ви не прожили своє життя впуслу... Ваші думки не втратили своєї актуальності і значущості, навіть пройшовши таку довгу скрутну дорогу довжиною в цілих 200 років...» Саме такі почуття пронизували кожен із шістнадцяти чудових номерів.

За лаштунками – метушня, гамір і переживання як студентів, так і їх незмінних наставників. Ще мить, останній глибокий хвилюючий вдих – і зі сцени лунають задушевні рядки, солодкі мелодії, веселі пісні і запальний стукіт підборів танцювального взуття.

Журі і всі присутні в залі були вражені тим, як тридцять ніжних тендітних дівчат дарували залу таку сильну, гучну, потужну і невимовно красиву музику. Дівочий духовий оркестр «Роксолана» та джазова група «Roxi-band», виступи яких розпочинали і завершували концерт, наповнили енергією, позитивом та піднесеною атмосферою серце кожного.

Концерт пройшов, дійсно, на високому рівні. Але, напевне, не це стало його родзинкою, його серцем і душею. Важко описати почуття, які вирували всередині кожного під час фіналу. Невимовно прекрасна пісня звучала з уст студенток. Згодом її підхопили інші конкурсантки. А за мить вона розлилася по всьому залу з уст глядачів, що піднялися зі своїх місць, із повними сліз оч-

ма гучно аплодували. Саме тоді кожен із присутніх зрозумів: нам є чим пишатися, нам є за що боротися і що берегти. Україна – це не просто шматочок землі. Україна – це щирість, любов, талант, віра, мрії, доброта. Україна – це одна велика сім'я. Україна – це ми.

Люди́ла Черкун, У-34

Малюємо картини... вовною

Сучасні митці для створення своїх робіт мають чималий арсенал матеріалів. Серед них і традиційні (фарби, папір, тканина, шкіра, бісер), і сучасні (холодний фарфор, фетр, пластика, вовна). На заняттях з методики трудового навчання з практикумом ми знайомимо студентів з прийомами обробки цих матеріалів, навчаючи їх, як класичним технікам (аплікація, вишивка, оригами, бісероплетіння), так і новим (цумами канзаши, квілінг, модульне оригами, ізонітка, айріс фолдінг, валяння з вовни та ін.).

Саме вовна стала для нас «відкриттям» року. Узявши цей м'який, приємний на дотик, шовковистий матеріал

до рук, ми взялися... малювати картини. Творити з вовни - справа цікава й надзвичайно захоплива. Пухнасті хатки, квіти, птахи, гори виходили з-під вправних рук студенток У-41 та У-43. Вони поєднували та змішували вовну різних кольорів, досягаючи бажаних відтінків, а потім утвореною вовняною «фарбою» передавали свої почуття, емоції, красу довкілля.

Картинам, зробленим із вовни, яскравим і живим, не страшні сонячні промені та перепади температури - вони завжди оригінальні і неповторні. Жива фактура волокон, особливий колорит і бездоганність роботи не залишать байдужим жодного поціновувача прекрасного.

Тройніна С.О., викладач методики трудового навчання з практикумом

**Вас сердечно поздравляем,
Желаем света и тепла,
Пусть счастья будет больше в жизни
И окружает доброта!**

Шановний Володимире Миколайовичу!

Прийміть найщиріші вітання та побажання з нагоди Вашого ювілею! Зичимо Вам міцного здоров'я, гараздів, поваги та шанів від людей, любові рідних та близьких, добра й достатку, творчого натхнення та невичерпної енергії.

Хай Ваша чуйність, невтомність, високий професіоналізм і бажання творити добро завжди супроводжують Вас.

Щиро бажаємо Вам нових звершень на професійній ниві.

З повагою, колеги

«Учитель року – 2014»

Всеукраїнський конкурс «Учитель року» - це вершина професійної, фахової досконалості вчителя, до якої прагнуть найсильніші представники учительської громади. «Усі професії від учителя, лише професія Учитель - від Бога», - під таким девізом проходив третій (заклучний) тур Всеукраїнського конкурсу «Учитель року - 2014» у номінації «Світова література» (місто Одеса).

Урочисте закриття Конкурсу відбулося 10 квітня 2014 року в Одеському Будинку вчених. Саме тут вшанували дванадцятьох

найталановитіших вчителів України.

За результатами випробувань II етапу третього (заклучного) туру Всеукраїнського конкурсу «Учитель року - 2014» у номінації «Світова література» визначено чотирьох лауреатів Конкурсу. Серед них Олега Миколайовича Куща, учителя світової літератури Полтавського обласного ліцею-інтернату для обдарованих дітей із сільської місцевості при Кременчуцькому педучилищі імені А. С. Макаренка.

Тож побажаємо Олегу Миколайовичу успіхів на шляху до нових перемог, благополуччя, міцного здоров'я, миру та злагоди, душевних сил і терпіння, невичерпної енергії та творчої наснаги.

«Наша газета»

Щомісячна газета Кременчуцького педагогічного училища ім. А.С. Макаренка

Редактор: Кривченко О.І.

Літературний редактор: Савченко Т.О.

Комп'ютерна верстка: Яременко Р.С.

Відповідальність за зміст публікацій несуть їх автори.

Редакція не завжди поділяє точку зору автора.

Редакція залишає за собою право виправляти матеріал із збереженням змісту.

Віддруковано у ТОВ «Кременчуцька міська друкарня» (вул. Перемоги, 34) тир. прим., зам №

Адреса училища: 39623, м.Кременчук, вул. Л.Чайкіної, 33. Тел.: (05366) 5-33-01